

[Jørgen Estrup]

Jeg vil gerne starte med at understrege dette, fordi det for mig er så oplagt en nødvendig og fornuftig opgave for Danmark, ikke bare noget, vi gør ud af en interesse for at løfte vores ansvar, men i høj grad også noget, vi gør, fordi det tjener os selv, fordi det i sidste ende er i et lille lands interesse, at man viser sin vilje til at påtage sig et ansvar. Og det gør man nu engang bedst igennem FN, hvor det er helt oplagt, at de små lande ved deres fælles indsats også kan få indflydelse på det, der sker omkring dem.

Derfor har det fredsbevarende arbejde altid været fundamentalt for Det Radikale Venstre. FN-engagementet har været fundamentalt, og jeg kan slet ikke følge de tanker, der har været fremsat i dag om, at der skulle ligge en eller anden form for nyimperialisme i denne holdning. Tværtimod må man sige, at det jo understreges med al den kraft, det kan gøres, i de forslag, der er forelagt for os, at det, som Danmark skal engagere sig i uden for vores grænser og uden for vores hidtidige NATO-ansvar, er noget, der sker på mandat fra FN og på mandat fra CSCE.

Der er ikke noget om, at enkelte lande eller små grupper af lande med dansk støtte pludselig påtager sig at gribe ind over for andre lande. Der er altså ingen form for imperialisme i dette, men der er derimod i høj grad et forsøg på at sikre, at vi får en fredeligere verden. Det tror jeg vi gør klogt i.

Den ny tid viser sig imidlertid ikke kun ved, at en fælles indsats i fredsbevarende og fredsskabende opgaver kan blive mulig, den viser sig i høj grad også på andre områder af sikkerhedspolitikken. Det er vigtigt i bakspejlet nu at kunne konstatere, at der noget, som man har oplevet igennem det sidste år efter den kolde krigs afslutning, så er det behovet for en humanitær indsats, behovet for, at man på en lang række områder, som ikke er militære, fører en sikkerhedspolitik og gør en international indsats, som kan bære frugt.

Derfor synes jeg, at når vi diskuterer en international styrke, som vi gør i dag, bør det ikke stå uafhængigt af den øvrige danske sikkerhedspolitik; og når vi overvejer, hvad den internationale brigade kan komme til at koste og bør koste, ja, så bør det heller ikke ske uafhængigt af, hvad vi i øvrigt har af udgifter på dansk sikkerhedspolitik.

Det er bl.a. også en bemærkning til hr. Svend Aage Jensby, som tidligere glædede mig ved at citere, hvad jeg havde udtalt til en avis – men samtidig jo ønskede at tage fundamentalt afstand fra mine udtalelser. Jeg synes, hr. Svend Aage Jensby og i øvrigt de to tidligere regeringspartier bør påtage sig det ansvar at anvise, hvordan vi skal dække udgifterne til et stort sikkerhedspolitisk engagement. Og det er i den nye tids ånd, at den militære del af det kun er en facet og måske oven i købet en mindre facet, hvorimod det humanitære arbejde og en lang række andre muligheder nok så meget kommer ind i billedet, herunder ikke mindst f.eks. økonomisk bistand til Østeuropa, som jo også de tidligere regeringspartier har lagt stor vægt på.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Svend Aage Jensby, som brugte lejligheden til at citere Viggo Hørups »Hvad skal det nytte« og henviste til, at det havde jeg også brugt: Jamen det er hr. Svend Aage Jensbys og mit fælles grundlag, for Viggo Hørup var jo på det tidspunkt, hvor han brugte de ord, medlem af Venstres folketingsgruppe, og på Venstres vegne udtalte han bl.a. dette i forbindelse med en kendt befæstigingsag. Det var en fælles holdning, som vi havde dengang, men som måske er gledet lidt i baggrunden.

Jeg tror, at jeg kan gentage, hvad andre har sagt i de sidste dage, at fra radikal side må vi jo nogle gange erkende, at vi traf en rigtig beslutning i 1905; men det ændrer ikke ved, at vi har et fælles udgangspunkt, og selv om verden måske så lidt anderledes ud set med Venstres øjne dengang, så synes jeg dog alligevel, at man skal vedkende sig de fælles rødder.

Dermed vil jeg gerne vende tilbage til spørgsmålet om den internationale styrke og dens funktioner. Vi har et forsvarsforlig, som meget klart markerer, at vi tager udgangspunkt et bestemt sted. Vi har også et forsvarsforlig, som meget klart markerer, at udgifterne er dækket til og med 1994, og hvad der skal ske derefter, skal aftales på ny. Det er Det Radikale Venstres baggrund.

Vi synes, det er vigtigt at få præciseret, hvad den internationale styrke skal kunne, for først da kan man sætte rimelige tal på, hvor meget det koster. Jeg går ud fra, at man også fra Venstres side vil være enige i, at politik uden en overvejelse af, hvad det koster, nok ikke er rimelig og velovervejet.